

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Věrou Šimůnkovou, ve věci

žalobce: **J. T.,**
bytem L., M.,
zastoupený Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem,
sídlem Na Zlatnici 301/2, 140 00 Praha 4,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 7. 2017, č. j. 160208/2015/KUSK/DOP/ZAV, sp. zn. 160208/2015/KUSK/3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo dle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto jako opožděné odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Rakovník (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 4. 11. 2015 č. j. MURA/59478/2015, sp. zn. OD01/30566/2015/Gurbo r 673 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

2. V úvodu žaloby žalobce konstatuje a nečiní sporným, že prvostupňové rozhodnutí mu bylo doručeno dne 13. 11. 2015, čímž započala plynout 15 denní odvolací lhůta, jejíž poslední den připadal na 30. 11. 2015. Avšak sporným se stalo, jestli žalobce doručil odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí učiněné prostým mailem prostřednictvím mailové adresy x na adresu elektronické podatelny správního orgánu I. stupně již dne 30. 11. 2015, jak tvrdí, anebo až dne 7. 12. 2015, jak uvádí žalovaný. Odvolání ze dne 30. 11. 2015 bylo učiněno prostým mailem a žalobce tak byl povinen toto odvolání do 5 dnů potvrdit, přičemž poslední den lhůty pro potvrzení podání připadal na sobotu 5. 12. 2015. Proto stačilo učinit podání až v pondělí 7. 12. 2015, což žalobce prostřednictvím svého zmocněnce také učinil, když odvolání ze dne 30. 11. 2015 potvrdil e-mailem opatřeným zaručeným elektronickým podpisem. Žalobce má za to, že odvolání učiněné dne 30. 11. 2015 bylo učiněno včas. Na podporu svého tvrzení o podání odvolání dne 30. 11. 2015 předložil prostou kopii printscreenu obrazovky poštovního klienta zobrazujícího text odvolání s datem odeslání 30. 11. 2015.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce v přestupkovém řízení netvrdil, že bylo podání ze dne 7. 12. 2015 potvrzením odvolání ze dne 30. 11. 2015 a navíc k prokázání tohoto tvrzení nepředložil ani žádné doklady. Dle žalovaného se jedná o tvrzení po koncentraci řízení. Žalovaný zpochybnil předložený otisk obrazovky s textem odvolání, které měl zmocněnec žalobce doručovat správnímu orgánu I. stupně, zároveň žalovaný navrhl k prokázání nedoručení odvolání provedení důkazu podacím deníkem správního orgánu I. stupně.
4. Správní orgán I. stupně na výzvu soudu předložil své stanovisko k žalobě, ve kterém uvedl, že v podacím deníku neneviduje od zmocněnce žalobce za poslední čtvrtletí roku 2015 žádné podání ke dni 30. 11. 2015, které by obsahovalo odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Současně soudu na výzvu předložil výpis z podacího deníku za poslední čtvrtletí roku 2015, který soud v souladu s ustanovením § 77 s. ř. s. provedl při jednání jako důkaz.
5. Při jednání, jehož se zúčastnil pouze pověřený pracovník žalovaného, provedl soud důkaz stanoviskem správního orgánu I. stupně ze dne 4. 4. 2018, sp. zn. OD01/30566/2015/Gurbo zasl 673, č. j. MURA/18536/2018, doplněným k výzvě soudu o vysvětlení ze dne 18. 4. 2018 a podacím deníkem téhož správního orgánu za poslední čtvrtletí roku 2015. Pověřený pracovník žalovaného setrval na dosavadním stanovisku k věci, které podpořil odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu v obdobných věcech, v nichž účastníka řízení zastupoval týž zmocněnec jako v nyní posuzované věci a v soudním řízení týž zástupce (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2017, č. j. 1 As 2014/2017 – 32). Rovněž poukázal na právní závěry učiněné ve zdejším rozsudku ze dne 3. 5. 2018, č. j. 48 A 163/2017 – 37). Dále do spisu založil listinu znázorňující odmítnutí e-mailové zprávy.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

6. Správní spis obsahuje prvostupňové rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, které bylo zmocněnci žalobce doručeno prostřednictvím datové schránky dne 13. 11. 2015.
7. Dále správní spis obsahuje odvolání, které bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 7. 12. 2015 prostřednictvím mailu zmocněnce žalobce. Předmět mailu byl označen „*Odvolání J. T.*“. Dále mail obsahoval přílohu nazvanou „*odvolani.pdf*“. Text odvolání byl

pak jak v těle mailu, tak v přiloženém pdf. souboru totožný: „*Podávám odvolání proti meritornímu rozhodnutí vydanému v nadepsané věci. Žádám správní orgán, zda by byl laskav a zaslal mi kopii spisu, nebo alespoň jeho podstatných částí pro seps odvolání (policejní část spisu a protokol o ústním jednání) do datové schránky, na tento e-mail, nebo na adresu trvalého pobytu. Žádám následně odvolací správní orgán, aby mne před vydáním rozhodnutí poučil o tom, kdo bude ve věci rozhodovat, abych mohl případně namítat podjatost této osoby. Podání bude doplněno v zákonné lhůtě.*“

8. Dne 8. 12. 2015 byl zmocněnec žalobce vyrozuměn o nabytí právní moci prvostupňového rozhodnutí a o tom, že odvolání podané dne 7. 12. 2015 bylo vyhodnoceno jako opožděné a že bude do 10 dnů postoupeno žalovanému.
9. V předkládací zprávě pro žalovaného správní orgán I. stupně v závěru uvedl, že prvostupňové rozhodnutí bylo zmocněnci žalobce doručeno do datové schránky dne 13. 11. 2015, kdy se přihlásila oprávněná osoba ve smyslu § 8 odst. 1 až 4 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů; 15 denní lhůta pro podání odvolání uplynula dne 30. 11. 2015. Odvolatel podal odvolání opožděně dne 7. 12. 2015.
10. Dále spis obsahuje napadené rozhodnutí žalovaného. V něm nejprve rekapituluje skutkový stav přestupkového jednání žalobce a výši udělené pokuty. Následně uvedl, že písemné vyhotovení prvostupňového rozhodnutí bylo zmocněnci žalobce doručeno prostřednictvím datové zprávy dne 13. 11. 2015, tak jak je doloženo doručenkou datové zprávy založenou ve spise. K datu doručení písemnosti, tedy ke dni 13. 11. 2015, byla vázána 15 denní lhůta pro podání odvolání. Zmocněnec žalobce mohl podat odvolání nejpozději do 30. 11. 2015, protože tak neučinil, nabylo prvostupňové rozhodnutí právní moci dne 1. 12. 2015.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu:

11. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladné. Jde tedy o žalobu projednatelnou.
12. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.

Posouzení žalobních bodů:

13. Žalobce v žalobě nejprve rekapituluje skutečnosti, které nejsou mezi stranami sporné, tedy že k doručení prvostupňového rozhodnutí do datové schránky zmocněnce žalobce došlo dne 13. 11. 2015. Následně žalobce tvrdí, že dne 30. 11. 2015 podal ke správnímu orgánu I. stupně odvolání prostřednictvím prostého mailu z mailové adresy x. Jelikož pátý den lhůty pro potvrzení podání ze dne 30. 11. 2015 připadal na sobotu 5. 12. 2015, odeslal zmocněnec žalobce potvrzení odvolání v pondělí 7. 12. 2015, opět prostřednictvím mailové adresy x, tentokrát ale mail opatřil elektronickým podpisem.
14. Zástupce žalobce v žalobě uvedl, že vyčká na vyjádření žalovaného, neboť mu není zřejmé, z jakého důvodu posoudil žalovaný věc odlišně; zda správní orgán I. stupně podání ze dne 30. 11. 2015 nezaložil do spisu, nebo zda nesprávně vyhodnotil, že nelze přihlížet jen k podání ze dne 7. 12. 2015, když toto jen deklarovalo podání ze dne 30. 11. 2015. V návaznosti na vyjádření žalovaného chtěl zástupce žalobce navrhnout konkrétní důkazy.

15. Dne 15. 1. 2018 bylo zástupci žalobce doručeno vyjádření žalovaného k podané žalobě a stanovena lhůta dvou měsíců k podání případné repliky. Zástupce žalobce soudu ve stanovené lhůtě repliku nedoručil ani nenavrhoval důkazy k prokázání svého tvrzení.
16. Soud konstatuje, že je třeba v první řadě rozlišovat tři odlišné skutkové situace spojené s doručováním podání prostřednictvím e-mailu, které mají zásadní vliv na účinky doručení a také na to, která ze zúčastněných stran musí doručení prokázat, případně je schopná ho vyvrátit.
17. V prvním případě platí, je-li správnímu orgánu doručován e-mail s podáním, musí doručení podání prokázat odesílatel. Přičemž za doručené lze mít až takové podání, které se dostane do dispozice správního orgánu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2014, č. j. 7 Afs 113/2014 – 33, ze dne 23. 5. 2013, č. j. 7 As 22/2013 – 35 či ze dne 11. 6. 2015, č. j. 7 Azs 113/2015 – 32). Pro prokazování doručení elektronického podání prostřednictvím e-mailu není dostatečné předložit printscreen obrazovky poštovního klienta. Předložení tohoto printscreenu či obdobné formy záznamu zobrazující odeslání podání, prokazuje pouze odeslání podání, nikoli i zda (a kdy) podání došlo příslušnému správnímu orgánu, a to i pokud by v daném případě nebyl důvod pochybovat o pravosti důkazu odeslání e-mailu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2015, č. j. 8 As 6/2015 – 37).
18. Odlišná je situace v případě, kdy evidentně dojde k doručení podání prostřednictvím e-mailu, avšak tento e-mail je automatickým systémem vyhodnocen jako spam a zařazen do příslušné složky obsahující nevyžádanou poštu. Žalovaný sice není povinen evidovat ani prověřovat zprávy, které jsou způsobilé přivodit škodu na výpočetní technice a není ani povinen systematicky prověřovat veškeré zprávy, které spamový filtr označí za nevyžádaná obchodní sdělení. Žalovaný je však povinen ověřit ty ze zpráv, u kterých bude zpochybněn jejich obsah a jejich automatické zařazení do složky spam. (Srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2015, č. j. 9 As 223/2015 – 35, Sb. NSS č. 3351/2016). Zpráva, která sice byla automaticky vyhodnocena jako nevyžádané obchodní sdělení a byla zařazena do složky spam, má účinky doručení, pokud se prokáže, že do této složky byla zařazena neoprávněně a že se nejedná o nevyžádané obchodní sdělení, případně o poškozený datový soubor, poněvadž se prokazatelně dostala do dispozice správního orgánu, který je schopen zjistit a ověřit její obsah.
19. Poslední situace pak nastane, když se odesílatel pokusí odeslat podání prostřednictvím e-mailu, avšak je vyrozuměn o tom, že jím odeslaná zpráva je nedoručitelná, a to z důvodu aplikace technických opatření, která chrání elektronickou podatelnu správního orgánu z důvodu jejího zabezpečení proti e-mailovým útokům či zahlcením nevyžádanou poštou. V tomto případě nemohou nastat účinky doručení, neboť se předmětné podání nedostane do dispozice správního orgánu. Typické pro tuto situaci je, že dochází k zablokování doručování elektronické pošty z počítačů, jejichž IP adresa je zařazena na tzv. blacklistu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2017, č. j. 1 As 214/2017 – 34, a Krajského soudu v Plzni ze dne 26. 4. 2017, č. j. 30 A 3/2017 – 33). V takovémto případě nenastanou účinky doručení podání prostřednictvím e-mailu, neboť se podání nedostalo do dispozice správního orgánu. Okolnosti zabezpečení elektronické podatelny, případně seznam zablokovaných IP adres, zjišťuje v takovém případě správní orgán, kterému mělo být podání doručeno. V okamžiku, kdy prokáže, že uvedená IP adresa byla na tzv. blacklistu zablokovaných adres, může mít za prokázané, že k doručení podání nedošlo, neboť se podání nedostalo do dispozice správního orgánu a navíc je odesílatel o tomto

zablokování doručení informován správcem zabezpečovacího systému prostřednictvím automatického mailu, a může zvolit jiný způsob doručení podání.

20. Ke skutkovému stavu v nyní projednávané věci je předně třeba uvést, že text podaného odvolání, jak je citován výše (bod 7.), v žádné části neobsahuje odkaz k jakémukoli podání, které mělo být učiněno dne 30. 11. 2015. Předmět podání neinformuje o tom, že jde o *potvrzení* již podaného odvolání, a ani přímo v textu mailu, případně v zaslané příloze (která je ale zcela shodná s textem uvedeným v tělu mailu) zmocněnec žalobce neinformuje o tom, že jde o *doplnění* podaného odvolání. Naopak text odvolání působí tak, že jde o právě podané odvolání, které bude navíc teprve doplněno.
21. Ačkoli byl zmocněnec žalobce vyrozuměn sdělením ze dne 8. 12. 2015 o tom, že jím podané odvolání bylo správním orgánem I. stupně vyhodnoceno jako opožděné a mohl zareagovat doplněním podkladů, na jejichž základě by prokazoval včasnost podaného odvolání, platí, že přezkum včasnosti podaného odvolání přísluší pouze žalovanému, který se v souladu s § 92 odst. 2 správního řádu nemusí ztotožnit se závěry správního orgánu I. stupně a může podané odvolání vyhodnotit opačně než správní orgán I. stupně, tedy jako včasné. Zároveň je třeba uvést, že správní řád obecně odvolateli nikde neukládá povinnost předkládat důkazy o tom, že je jeho odvolání včasné. Nicméně v okamžiku, kdy zmocněnec žalobce obdržel sdělení o tom, že jeho odvolání bylo správním orgánem I. stupně vyhodnoceno jako opožděné, bylo by jisté v zájmu řádného střežení práv žalobce poskytnout žalovanému takové poklady, na jejichž základě by nemohlo být podané odvolání zamítnuto pro opožděnost.
22. Rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost nebo nepřípustnost dle § 92 odst. 1 správního řádu je však specifické v tom, že se žalovaný věcně nezabývá podaným odvoláním, ale pouze posuzuje jeho včasnost nebo přípustnost. V případě podání opožděného odvolání nemůže dojít ke změně prvostupňového rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu I. stupně, proti němuž bylo podáno opožděné odvolání tak netvoří jednotu s rozhodnutím žalovaného, jímž je odvolání směřující proti tomuto pravomocnému rozhodnutí zamítnuto dle § 92 odst. 1 správního řádu jako opožděné. V případě navazující žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného je pak správní soud oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné odvolání a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením procesního úkonu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2011, č. j. 5 As 30/2011 – 93).
23. Žalobce teprve v podané žalobě poprvé uvedl, že podání ze dne 7. 12. 2015 představovalo potvrzení odvolání ze dne 30. 11. 2015, a tudíž že jeho odvolání bylo nesprávně vyhodnoceno jako opožděné. Žalobce je oprávněn uvést v žalobě všechny důvody, pro které považuje napadené správní rozhodnutí za nezákonné. Tomu nebrání ani skutečnost, že některé z nich neuplatnil již v odvolacím řízení, ač tak učinit mohl. Ustanovení § 5 s. ř. s. na rozsah přezkumné činnosti soudu nedopadá. Zároveň však platí, že žalobce nemůže účinně zpochybňovat zákonnost postupu žalovaného a vytýkat mu jako procesní vadu, že se nevypořádal se skutečnostmi či právními námitkami, které ve správním řízení neuvedl nebo které uplatnil opožděně (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2008, č. j. 7 Afs 54/2007 – 62).
24. Předmětem sporu je posouzení, zda správnímu orgánu I. stupně bylo zmocněncem žalobce doručeno dne 30. 11. 2015 odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, které mělo být dne

7. 12. 2015 potvrzeno e-mailem obsahujícím elektronický podpis. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2011, č. j. 5 As 30/2011 – 93, je povinností soudu, vypořádat se v mezích žalobních bodů, zda se jednalo či nejednalo o opožděné odvolání.
25. Dle § 77 odst. 2 s. ř. s. platí, že v rámci dokazování může soud zopakovat nebo doplnit důkazy provedené správním orgánem, neupraví-li zvláštní zákon rozsah a způsob dokazování jinak. Jelikož bylo třeba ověřit, zda vůbec správní orgán I. stupně obdržel dne 30. 11. 2015 od zmocněnce žalobce odvolání, a zároveň se jednalo o skutečnost, kterou se žalovaný nebyl povinen zabývat, neboť ji zmocněnec žalobce nikde netvrdil, provedl soud důkaz podacím deníkem správního orgánu I. stupně, ze kterého si vyžádal údaje za poslední čtvrtletí roku 2015, tedy od 1. 10. 2015 do 31. 12. 2015. Po prověření podacího deníku, který čítal 1323 stran, soud zjistil, že jméno zmocněnce žalobce se nacházelo na listech č. 576, 642, 748, 773, 775, 1008, 1048, 1059 a 1105. Na listu č. 576 bylo zaznamenáno odeslání prvostupňového rozhodnutí dne 5. 11. 2015, a proto se soud dále zabýval jen následujícími záznamy, neboť z podstaty věci nemohlo být správnímu orgánu I. stupně před datem odeslání prvostupňového rozhodnutí (5. 11. 2015) doručeno odvolání, u něhož zástupce žalobce uvádí, že bylo doručeno dne 30. 11. 2015. A právě pouze na listech č. 576 (odeslání prvostupňového rozhodnutí) a č. 1048 mělo jméno zmocněnce žalobce spojitost s projednávaným případem (u jména zmocněnce žalobce byla uvedena i příslušná spisová značka). Na listu č. 1048 pak bylo zaznamenáno doručení odvolání ze dne 7. 12. 2015. Lustrváním podacího deníku nebyl zjištěn žádný záznam ze dne 30. 11. 2015, který by obsahoval jméno zmocněnce žalobce nebo spisovou značku projednávaného případu.
26. Vzhledem k tomu, že předložený podací deník z posledního čtvrtletí roku 2015 neobsahuje žádný záznam k 30. 11. 2015, který by bylo možné identifikovat jako odvolání podané zmocněncem žalobce z mailové adresy x a vzhledem k tomu, že printscreen obrazovky poštovního klienta zobrazující zprávu s odvoláním není důkazem o doručení podání správnímu orgánu I. stupně, čímž se jedná o skutkový stav obdobný případům, na něž soud odkázal pod bodem 17. tohoto rozsudku, neunesl žalobce důkazní břemeno, protože neprokázal doručení odvolání správnímu orgánu I. stupně dne 30. 11. 2015. Odvolání ze dne 7. 12. 2015 bylo správně vyhodnoceno jako opožděné, neboť nešlo o potvrzení podání ze dne 30. 11. 2015, když žádné takové podání nebylo správnímu orgánu I. stupně doručeno. Žalobní bod není důvodný.
27. Žalovaný postupoval správně, když vyhodnotil podání zmocněnce žalobce ze dne 7. 12. 2015 jako opožděné podané odvolání, neboť z textu odvolání nebylo možné dovodit, že šlo o potvrzení dříve podaného odvolání, a navíc nebylo prokázáno, že by zmocněnec žalobce dne 30. 11. 2015 odvolání správnímu orgánu I. stupně prostřednictvím mailu z mailové adresy x doručil.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

28. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námitek, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
29. O nákladech soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovaný, který byl naopak plně úspěšný, požadoval přiznat náhradu hotových výdajů v paušální výši za písemné úkony ve věci. Podle ustálené judikatury správních soudů však lze procesně úspěšnému správnímu orgánu přiznat náhradu pouze takových nákladů řízení, které přesahují rámec jeho běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015,

č. j. 7 Afs 11/2014 – 47). V daném případě však žalovaný netvrdil, že mu vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a ani z obsahu soudního spisu takové náklady nevyplývají. Soud proto žalovanému náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. července 2018

JUDr. Věra Šimůnková v. r.
samosoudkyně